

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Radovanem Hronkem ve věci

žalobce: **Paclík - insolvenční správce a spol.**, IČO 24836133, U Trojice 1042/2, 150 00, Praha 5, insolvenční správce dlužníka [REDACTED]
zast.: Mgr. Petr Fohl, U Trojice 1042/2, 150 00, Praha 5
za účasti vedlejšího účastníka na straně žalobce [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED], zastoupeného Mgr. Markem Dejmekem, Perlová 7, Plzeň

proti
žalované: **Brátová a Krejčí, v.o.s.**, IČO 29103461, Americká 1304, 349 01, Stříbro, zast.: JUDr. Ivana Syrůčková, Americká 23, 120 00, Praha 2

o žalobě o náhradu škody

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal po žalované povinnosti zaplatit ve prospěch majetkové podstaty dlužníka [REDACTED], IČ [REDACTED] [REDACTED], částku 12 000 000,00 Kč, se zamítá.
- II. Žalobce a vedlejší účastník na straně žalobce [REDACTED] jsou povinni uhradit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 22 385 Kč, a to společně a nerozdílně, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou, došlou soudu dne 10. 11. 2021 domáhal náhrady škody vůči žalované, která by dle jeho názoru měla zaplatit ve prospěch majetkové podstaty dlužníka [REDAKCE], a to částku 12 000 000 Kč a požadoval též náhradu nákladů řízení. V žalobě dále uvedl, že žalovaná byla ustanovena v insolvenčním řízení dlužníka předběžnou insolvenční správky dlužníka, a to usnesením č.j. KSPL 20 INS 11503/2013-A-36 ze dne 7. 5. 2014 a poté insolvenční správky dlužníka usnesením č.j. KSPL 20 INS 11503/2013-A-59 ze dne 21. 7. 2014. Dlužník uzavřel se společností SILMET Příbram a.s. dne 3. 2. 2011 dvě smlouvy, a to jednak „Kupní smlouvu dle ustanovení § 409 a násl. obchodního zákoníku a dohodu o započtení“ (dále jen KS 1), na jejímž základě prodal dlužník společnosti SILMET Příbram a.s. technologie čerpací stanice v Domažlicích za kupní cenu ve výši 4 000 000 Kč, která byla uhrazena formou zápočtu. Žalobce má za to, že zápočet společnosti SILMET Příbram a.s. je neurčitý a neplatný podle ustanovení § 37 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, a to pro neurčitost, neboť není zřejmé, jaká pohledávka této společnosti byla započtena vůči pohledávce dlužníka. Dle žalobce je tato smlouva neplatná podle § 39 citovaného zákona, protože byla uzavřena v době, kdy byl dlužník předlužen a je úkonem, který směřuje ke krácení ostatních věřitelů dlužníka, tj. úkonem obcházejícím zákon. Téhož dne byla uzavřena též „Kupní smlouva dle ustanovení § 588 a násl. občanského zákoníku a dohoda o poskytnutí odměny za postoupení trhu“ (dále jen KS 2), na jejímž základě prodal dlužník předmětné společnosti budovu bez čp/če, tech. vyb. na stavební parcele č. [REDAKCE], [REDAKCE] v Katastrálním území [REDAKCE], zapsanou na [REDAKCE], za dohodnutou kupní cenu ve výši 4 000 000 Kč. Dále se účastníci této smlouvy dohodli, že za postoupení trhu v souvislosti s prodejem touto smlouvou převáděné nemovitosti, ve které dlužník provozoval čerpací stanici, byla poskytnuta dlužníkovi jednorázová smluvní odměna ve výši 4 000 000 Kč za postoupení trhu provozované čerpací stanice. Kupní cena za tuto nemovitost včetně postoupení trhu měla být opět započtena, a to v úhrnné výši 8 000 000 Kč proti pohledávkám společnosti SILMET Příbram a.s. za dlužníkem v částce 12 000 000 Kč a v částce 4 000 000 Kč uvedeným výše v článku VI. smlouvy KS 2. Podle žalobce nebyly pohledávky za společností CARS BAD s.r.o. a INNA West CZ, s.r.o., které měl SILMET Příbram a.s. postoupit dlužníku, a za které měl dlužník zaplatit společnosti SILMET Příbram a.s. částku 16 000 000 Kč ve smlouvě KS 2 řádně specifikovány. Zápočet je tedy stejně jako v případě první smlouvy neurčitý a z tohoto důvodu neplatný podle § 37 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb. a není z něho jasné, která pohledávka zaniká zápočtem a v jaké výši. Žalobce tedy měl za to, že i smlouva KS 2 je neplatná podle ustanovení § 39 zák. č. 40/1964 Sb., protože byla uzavřena v době, kdy byl dlužník předlužen a jedná se o úkon, který směřuje ke krácení ostatních věřitelů dlužníka, tj. úkonem obcházejícím zákon. Společnost SILMET Příbram a.s. tedy získala dle žalobce na úkor dlužníka plnění v hodnotě 12 000 000 Kč, aniž by se dlužníkovi dostalo odpovídajícího protiplnění. Žalobce jako insolvenční správce se měl domáhat po společnosti SILMET Příbram a.s. zaplacení kupní ceny ve výši 12 000 000 Kč, resp. vydání dlužníkem poskytnutého plnění společnosti SILMET Příbram a.s. z důvodu neúčinnosti právního úkonu dlužníka vůči jeho věřitelům nebo vrácení si toho, co si dlužník se společností SILMET Příbram a.s. navzájem plnili na základě neplatné smlouvy. Protože tak žalovaná neučinila, vznikla v majetkové podstatě škoda ve výši 12 000 000 Kč, jejíž vydání bylo žalobou požadováno.
2. Žalovaná se vyjádřila k žalobě dne 10. 12. 2021, a v tomto vyjádření uvedla, že považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí a přiznání náhrady nákladů řízení žalované. Žalovaná byla ustanovena do funkce insolvenčního správce ve věci dlužníka [REDAKCE] v prvním insolvenčním řízení dlužníka pod sp. zn. KSPL 27 INS 13890/2011. Žalovaná jako insolvenční správkyň podala dne 29. 8. 2012 žalobu na neúčinnost právního úkonu dle § 241 odst. 1 IZ, neboť dne 3. 2. 2011 byla uzavřena kupní smlouva dle ustanovení § 588 a násl. občanského zákoníku a dohoda o poskytnutí odměny za postoupení trhu, tedy KS 2, na jejíž základě prodal

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

dlužník žalované společnosti SILMET Příbram a.s. nemovitosti, a to budovu bez čp/če – technické vybavení, postavenou na stavební parcele č. [REDAKCE] ve vlastnictví jiného vlastníka. Právní účinky vkladu pro žalovanou společnost SILMET Příbram a.s. nastaly dne 7. 2. 2011. V tomto řízení byla žalovaná ustanovena insolvenčním správcem usnesením ze dne 9. 1. 2012 a toto usnesení bylo poté usnesením Vrchního soudu v Praze zrušeno. Žalovaná byla opětovně ustanovena do funkce insolvenčního správce v tomto řízení dne 23. 7. 2012. Neúčinnost právního úkonu, tedy KS 2 spatřovala žalovaná v tom, že společnost SILMET Příbram a.s. byla věřitelem dlužníka a na základě této smlouvy nabyla majetkovou hodnotu minimálně 8 000 000 Kč, přičemž k zaplacení dohodnuté kupní ceny došlo zápočtem. Tímto právním úkonem získala uspokojení pohledávky, jakého by se jí v konkursu nemohlo nikdy dostat, a dlužník tuto společnost zvýhodnil na úkor ostatních věřitelů. V dalším insolvenčním řízení dlužníka [REDAKCE] sp. zn. KSPL 20 INS 11503/2013 – A-2 ze dne 24. 4. 2013 byla žalovaná opětovně ustanovena, tentokrát do funkce dočasněho insolvenčního správce, a to až do 21. 7. 2014, kdy byla ustanovena do funkce řádného insolvenčního správce. V této funkci žalovaná setrvala až do 11. 11. 2015, kdy byl jako insolvenční správce ustanoven Ing. Antonín Diviš a poté dne 23. 2. 2018 byl dalším insolvenčním správcem ustanoven žalobce. Žalovaná pak v tomto řízení dne 6. 10. 2014 zahrнула do majetkové podstaty předmět převodu z KS 2, a to budovu – technickou vybavenost (čerpací stanici). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobu vedlejší účastník na straně žalobce [REDAKCE], a tato žaloba pod sp. zn. 139 ICm 3812/2014 byla rozsudkem Vrchního soudu v Praze zamítnuta. Žalovaná tedy z pozice insolvenčního správce zahrнула předmětné nemovité věci do majetkové podstaty a tento postup byl jako správný potvrzen právě tímto rozsudkem Vrchního soudu v Praze. Vzhledem k tomu, že žalovaná zahrнула předmětné nemovité věci do soupisu majetkové podstaty, nemohla vzniknout v majetkové podstatě žádná škoda tím, že nežalovala vrácení kupní ceny. Žalovaná se dále domnívá, že stále neodpadly důvody neúčinnosti kupních smluv ze dne 3. 2. 2011, kterými dlužník záměrně zkrátil možnost uspokojení svých věřitelů a zvýhodnil společnost SILMET Příbram a.s. jako věřitele dlužníka na úkor jiných dlužníků. Proto žalovaná podala dne 15. 7. 2015 žalobu na neúčinnost kupní smlouvy KS 2, přičemž tato žaloba byla podána v jednoleté lhůtě určené v § 239 odst. 3 IZ, když účinky úpadku nastaly dne 21. 7. 2014 a žaloba byla podána dne 16. 7. 2015, tedy včas, přičemž nemovitosti byly zapsány též v majetkové podstatě. K úhradě kupní ceny a odměny zápočtem vzájemných pohledávek dle KS 1 a KS 2 dle žalované nedošlo, neboť vzájemný zápočet těchto pohledávek je absolutně neplatným právním úkonem, když tyto jednotlivé pohledávky nebyly v obou smlouvách dostatečně určité specifikovány. Dne 5. 10. 2015 pak podal vedlejší účastník na straně žalobce ve věci žalobu (hlavní intervenci), kterou se domáhal určení, že KS 1 je absolutně neplatná a technologické vybavení čerpací stanice je součástí této stanice. Předmětná žaloba byla rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 2. 2017 zamítnuta a současně bylo rozhodnuto, že KS 1 je absolutně neplatná, a proto se soud již nezabýval její neúčinností. Žaloba je dle názoru žalované šikanózní, když žalobce neuvedl žádná tvrzení o tom, v čem spatřuje porušení povinnosti žalované a není též zachována kauzalita mezi vznikem škody a porušením povinnosti žalované. Po celou dobu, kdy žalovaná vykonávala ve věci funkci insolvenčního správce, byla předmětná čerpací stanice zapsána v majetkové podstatě a bylo zahájeno řízení o neúčinnosti právních úkonů, kterými měly být věci z majetku dlužníka vyvedeny. V insolvenčním řízení platí, že dokud nebude neúčinnost právního úkonu zjištěna pravomocným rozhodnutím insolvenčního soudu, nevznikne v insolvenčním řízení ani povinnost vydat bezdůvodné obohacení získané plněním z takového neúčinného úkonu, tedy až dnem právní moci rozhodnutí insolvenčního soudu náleží dlužníkovo plnění do majetkové podstaty. Vzhledem ke skutečnosti, že od smlouvy KS 2 společnost SILMET Příbram a.s. jako kupující odstoupila, a to přípisem dne 14. 2. 2012, nebylo v případě KS 2 žalováno na neúčinnost tak, jak tomu bylo v případě KS 1. Žalovaná jako insolvenční správce činila kroky ve vztahu k příslušnému katastrálnímu úřadu potřebné k tomu, aby byla zanesena změna vlastnictví čerpací stanice ve prospěch dlužníka. Tyto kroky byly zajištěny prostřednictvím souhlasného prohlášení, učiněného ve vztahu k příslušnému

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

katastrálnímu úřadu. Co se týká movitých věcí, tedy zařízení čerpací stanice, tyto byly součástí nemovité věci jako věci hlavní a movité věci, které byly předmětem převodu dle KS 1 byly rovněž zahrnuty do majetkové podstaty dlužníka. Žalovaná má též za to, že není pasivně legitimována v tomto sporu a že odpovědnost za dispozici s předmětnou žalobou na neúčinnost právního úkonu dlužníka přešla od 10. 11. 2015 na nového insolvenčního správce Ing. Antonína Diviše. Sám žalobce se nedomáhal po společnosti SILMET Příbram a.s. zaplacení kupní ceny ve výši 12 000 000 Kč, případně vydání dlužníkem poskytnutého plnění společnosti SILMET Příbram a.s. z důvodu neúčinnost právního úkonu dlužníka. Žaloba je tedy nedůvodná, když žalovaná v době, kdy byla ve funkci insolvenčního správce, měla veškeré věci, které byly předmětem převodu z KS 1 i KS 2 zapsané v majetkové podstatě dlužníka a zároveň vedla řízení o neúčinnosti KS 1. Za této situace nemohla současně vymáhat zaplacení kupní ceny ve výši 12 000 000 Kč dle KS 1 a KS 2, neboť se jedná o synallagmatický vzájemně podmíněný vztah. Odpovědnost za škodu na majetkové podstatě je naopak dána na straně žalobce, který sám předmětné věci z majetkové podstaty vyloučil, aniž by současně podal žalobu na neúčinnost právního úkonu. Nárok žalobce, i kdyby případně vznikl, je promlčen, když žalobce byl ustanoven dne 22. 2. 2018 do funkce insolvenčního správce a mohl a měl se seznámit s insolvenčním spisem, kdy měl zjistit, zda nebyla některým z předchozích insolvenčních správců v této věci porušena jeho povinnost a objektivní tříletá promlčecí doba tedy začala běžet od tohoto data a uplynula dne 23. 2. 2021, přičemž žaloba byla podána až dne 11. 11. 2021, tedy po promlčení nároku žalobce. Je zde též otázka, zda i v případě, že by byla žaloba na úhradu předmětné částky podána, by se skutečně majetkové podstatě dostalo finanční plnění, ze kterého by bylo možné uspokojit věřitele. Žalobce však výši škody ani netvrdí, ani neprokazuje. Především však žalovaná neporušila žádnou povinnost z pozice insolvenčního správce, kterou by jí ukládaly tehdy platné a účinné právní předpisy a která by zakládala odpovědnost žalované za škodu. Z těchto důvodů navrhovala žalovaná zamítnutí žaloby a přiznání náhrady nákladů řízení.

3. Vedlejší účastník na straně žalobce [REDACTED] ve svém vyjádření uvedl, že předmětné zápočty v součtu 12 000 000 Kč v kupních smlouvách ze dne 3. 2. 2011 byly absolutně neplatné právní úkony, neboť byly zjevně neurčité. Směřovaly k započtení více pohledávek, které se však v součtu nekryjí. Ze zápočtu není též zřejmé, které pohledávky započtením zanikají a v jakém rozsahu. Tento důvod neplatnosti měl vést žalovanou k vymáhání pohledávky na úhradu kupní ceny vůči společnosti SILMET Příbram a.s. Pohledávky společnosti SILMET Příbram a.s., které byly použity k započtení proti kupním cenám, byly pohledávky minimálně velmi pochybné, resp. účelově vytvořené pouze proto, aby kupující získal z majetku úpadce dotčenou čerpací stanici bez zaplacení. I kdyby šlo o existující a nepromlčené pohledávky, neměly žádnou hodnotu, neboť byly nevymahatelné, což muselo být žalované zřejmé, byla insolvenční správkyň všech úpadců. Postoupení pohledávek úpadci bylo zřejmě zastřeným právním úkonem, který měl umožnit či legalizovat fakticky bezúplatné „vyvedení“ čerpací stanice z majetku dlužníka. Kupní smlouva směřující k převodu vlastnického práva k čerpací stanici byla platná, což ostatně bylo prejudikováno v jiných incidenčních sporech, tzn., že neplatnost zápočtů nezpůsobila neplatnost kupních smluv a nezpůsobila zánik nesporného závazku společnosti SILMET Příbram a.s. zaplatit sjednanou kupní cenu ve výši 12 000 000 Kč. Kupní ceny se staly splatnými 90 dnů ode dne podpisu kupních smluv, tedy 4. 5. 2011 a k promlčení pohledávky došlo 4. 5. 2015 a žalovaný vykonával funkci insolvenčního správce již od 21. 7. 2014 do 18. 11. 2015, takže žádný jiný insolvenční správce již nemohl přistoupit k vymáhání kupní ceny. Zapsání čerpací stanice do majetkové podstaty dlužníka bylo od počátku zjevně nedůvodné a navíc nezákonné, na což byl žalovaný opakovaně upozorněn i soudem. Žalovanému bylo též známo, že prodávající jednak nemohl platně odstoupit od kupních smluv a jednak od nich ani neodstoupil, neboť nikdy nedoručil odstoupení od smlouvy prodávajícímu. Výsledkem postupu žalovaného je stav, kdy v majetkové podstatě není ani nezákonně sepsaná čerpací stanice, ani kupní cena 12 000 000 Kč, nejvýše se v majetkové podstatě nachází fiktivní a zejména zcela nevymahatelné

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

(tedy bezcenné) pohledávky vůči společnosti CARS BAD s.r.o. a INNA West, CZ a zástavní věřitelé blokováním exekučního prodeje čerpací stanice přišli o značné finanční prostředky z důvodu zásadního poklesu hodnoty čerpací stanice a naopak společnost SILMET Příbram a.s. užívala čerpací stanici až do roku 2021 a tržila z jejího provozu zisky desítky milionů korun. Majetková podstata a přihlášení věřitelé byli poškozeni z důvodu hrubé nedbalosti žalovaného, a proto vedlejší účastník navrhoval, aby soud vyhověl podané žalobě a uložil žalovanému povinnost uhradit uplatněnou škodu včetně příslušného úroku z prodlení.

4. Z provedených důkazů má soud za prokázané následující skutečnosti. Soud si připojil první insolvenční řízení, vedené vůči dlužníku [REDAKCE] u zdejšího soudu pod sp. zn. 26 Nc 139/2013 (původně 27 INS 13890/2011), ze kterého bylo zjištěno, že insolvenční návrh byl podán dne 5. 8. 2011. O úpadku bylo rozhodnuto dne 9. 1. 2012 usnesením na č.l. A-25, které však bylo zrušeno rozhodnutím Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 3. 2012, které nabylo právní moci dne 24. 5. 2012 (pod sp. zn. 3 VSPH 181/2012-A-39). Dále bylo o úpadku rozhodováno dne 23. 7. 2012 usnesením na č.l. A-61, avšak i toto rozhodnutí bylo zrušeno Vrchním soudem v Praze ze dne 26. 2. 2013, které nabylo právní moci 9. 4. 2013 (pod sp. zn. 2 VSPH 1287/2012-A-102). V tomto usnesení bylo uvedeno, že insolvenční návrh nebyl opatřen úředně ověřeným podpisem osoby, která jej podala, a proto se k němu nemělo vůbec přihlížet. Insolvenční soud tedy neměl zákonnou oporu pro jakékoliv rozhodování ve věci a tudíž ani pro vydání usnesení o úpadku. Z těchto důvodů byla poté věc převedena z rejstříku INS do rejstříku NC. Pro úplnost je třeba uvést, že v této věci bylo ještě vydáno předběžné opatření dne 17. 5. 2012 na č.l. A-48, kterým byla do funkce předběžného insolvenčního správce ustanovena společnost Brátová a Krejčí v.o.s., tedy žalovaná (účinnost tohoto rozhodnutí zanikla vydáním usnesení ze dne 23. 7. 2012 na č.l. A-61 spisu). Na č.l. A-49 tohoto spisu je pak založen soupis majetkové podstaty předběžného insolvenčního správce, ve kterém je pod položkou n 8 zapsána budova čerpací stanice v [REDAKCE]. Z protokolu o jednání ze dne 29. 6. 2012 bylo zjištěno, že předběžný insolvenční správce uvedl, že není pochyb o tom, že kupující společnost SILMET Příbram a.s. od kupní smlouvy odstoupila dne 14. 2. 2012. Ze spisu spis. zn. 139 ICm 1672/2012 bylo soudem zjištěno, že žalobce [REDAKCE] si podal ke zdejšímu soudu dne 13. 6. 2012 žalobu na vyloučení věci z majetkové podstaty podle § 225 a násl. IZ a domáhal se vyloučení čerpací stanice v [REDAKCE] z majetkové podstaty dlužníka. Toto řízení bylo soudem zastaveno usnesením ze dne 10. 4. 2013, které nabylo právní moci 3. 5. 2013, a to s odůvodněním, že k insolvenčnímu návrhu věřitele nemělo být vůbec přihlíženo. Ze spisu spis. zn. 139 ICm 2595/2012 bylo soudem zjištěno, že dne 7. 9. 2012 si Brátová a Krejčí v.o.s. jako insolvenční správkyň podala vůči žalované společnosti SILMET Příbram a.s. žalobu na neúčinnost právního úkonu podle § 241 odst. 1 IZ, když se domáhala určení, že kupní smlouva uzavřená dne 3. 2. 2011 mezi dlužníkem jako prodávajícím a žalovaným jako kupujícím, jejímž předmětem byla budova bez čp/če, tedy budova čerpací stanice v [REDAKCE], je vůči věřitelům dlužníka [REDAKCE] neúčinná. I toto řízení bylo zastaveno usnesením ze dne 10. 4. 2013 na č.l. 19 spisu, když bylo odůvodněno tak, že k insolvenčnímu návrhu nemělo být vůbec přihlíženo a ve věci tohoto návrhu rozhodováno, a proto nelze pokračovat ani v incidenčních sporech, vyvolaných tímto insolvenčním řízením.
5. Z připojeného insolvenčního spisu dlužníka sp. zn. 20 INS 11503/2013 bylo soudem zjištěno, že návrh na zahájení insolvenčního řízení byl vůči dlužníkovi [REDAKCE] podán dne 19. 4. 2013. Usnesením ze dne 21. 7. 2014 na č.l. A-59 spisu, které nabylo právní moci dne 25. 9. 2014, byla insolvenčním správcem ustanovena společnost Brátová a Krejčí v.o.s. a zároveň byl zjištěn úpadek dlužníka a na majetek dlužníka byl prohlášen konkurs. Na č.l. B-2 tohoto spisu pak žalovaná zaslala soudu dne 6. 10. 2014 soupis majetkové podstaty, ve kterém pod položkou n 8 majetkové podstaty byla zapsaná čerpací stanice v [REDAKCE] a bylo zde opět uvedeno odstoupení od kupní smlouvy ze dne 14. 2. 2012. Usnesením ze dne 18. 11. 2015 na č.l. B-77 spisu bylo soudem rozhodnuto, že insolvenční správce Brátová a Krejčí v.o.s. se zprošťuje funkce

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

ke dni nabytí právní moci tohoto usnesení, což bylo 10. 12. 2015. Zároveň stejným dnem byl ustanoven do funkce nového insolvenčního správce Ing. Antonín Diviš. Důvodem pro odvolání z funkce bylo to, že insolvenční správce neuzavřel nájemní ani jinou relevantní smlouvu s provozovatelem čerpací stanice společností SILMET Příbram a.s., která tuto čerpací stanici provozovala již od 17. 5. 2012. Usnesením ze dne 22. 2. 2018, které nabylo právní moci dne 16. 3. 2018, došlo k odvolání z funkce (z důvodu úmrtí) insolvenčního správce Ing. Antonína Divíše a soudem byl ustanoven nový insolvenční správce společnost Paclík – insolvenční správce a spol., tedy žalobce. Ze spisu spis. zn. 139 ICm 3812/2014 bylo soudem zjištěno, že dne 5. 11. 2014 si žalobce [redacted] podal žalobu vůči žalované společnosti Brátová a Krejčí v.o.s., insolvenční správce dlužníka [redacted] o vyloučení věci z majetkové podstaty podle § 225 IZ a navrhoval, aby budova technické vybavenosti bez čp/če, tedy čerpací stanice v [redacted] byla vyloučena z majetkové podstaty dlužníka. O této žalobě bylo soudem rozhodnuto rozsudkem ze dne 8. 10. 2015 na č.l. 75 spisu, kdy bylo žalobě vyhověno a budova čerpací stanice byla vyloučena z majetkové podstaty dlužníka. Toto rozhodnutí však bylo změněno, a to Vrchním soudem v Praze rozsudkem ze dne 23. 6. 2016 (č.j. 102 VSPH 19/2016-115, který nabytí právní moci 22. 7. 2016) a předmětná žaloba byla tímto soudem zamítnuta. Důvodem zamítnutí žaloby bylo to, že žalobce nebyl ve sporu aktivně věcně legitimován. Kromě jiného bylo v odůvodnění tohoto rozsudku uvedeno, že „Vrchní soud v Praze jako odvolací soud souhlasí se soudem I. stupně v tom, že důvod pro odstoupení od kupní smlouvy KS 2 obsažený v dopise společnosti SILMET Příbram a.s. ze dne 14. 2. 2012 adresovaném dlužníkovi, podle něhož dlužník neposkytl řádnou součinnost k tomu, aby na nového vlastníka přešlo i právo nájmu stavební parcely ve vlastnictví města [redacted], nebyl dán, a že tímto, nikoliv po právo učiněným odstoupením ke zrušení kupní smlouvy nedošlo. Tento závěr není sto zpochybnit ani tvrzení žalované, že (skutečný) důvod odstoupení od kupní smlouvy byl jiný. Již proto ne, že toto tvrzení žalovaná neprokázala /neoznačila důkaz obsahující (další) písemný projev vůle společnosti SILMET Příbram a.s., že od kupní smlouvy odstupuje proto, že dlužník neuhradil pohledávky zajištěné zástavními právy váznoucími na nemovitosti/“. Jak již bylo uvedeno výše, tento rozsudek byl vyhlášen 23. 6. 2016, tedy až poté, co byla žalovaná odvolána z funkce insolvenčního správce, což bylo dne 10. 12. 2015. Ze spisu spis. zn. 139 ICm 2769/2015 bylo soudem zjištěno, že dne 16. 7. 2015 si ke zdejšímu soudu podal žalobu insolvenční správce Brátová a Krejčí v.o.s. vůči žalované společnosti SILMET Příbram a.s. na neúčinnost právního úkonu dle ustanovení § 241 IZ a 242 IZ, přičemž navrhoval, aby bylo určeno, že kupní smlouva KS 1 uzavřená mezi dlužníkem jako prodávajícím a žalovaným jako kupujícím je neúčinným právním úkonem vůči věřitelům dlužníka [redacted]. V této věci proběhlo první jednání dne 16. 2. 2017, a tohoto jednání se zúčastnil již nově ustanovený insolvenční správce Ing. Antonín Diviš. Ve věci byl dne 26. 4. 2018 vyhlášen rozsudek, na základě kterého byla žaloba soudem zamítnuta. Tento rozsudek nabytí právní moci 23. 5. 2018. Ze spisu spis. zn. 139 ICm 3301/2016 bylo soudem zjištěno, že dne 13. 9. 2016 byla ke zdejšímu soudu podána žaloba společností SILMET Příbram a.s., vůči Ing. Antonínu Divišovi, insolvenčnímu správci dlužníka, kterou se žalobce domáhal vyloučení technologického zařízení čerpací stanice z majetkové podstaty dlužníka [redacted]. Rozsudkem ze dne 8. 11. 2018, který nabytí právní moci 18. 11. 2019, byla žaloba zamítnuta. Soud v rozsudku konstatoval, že technologické zařízení čerpací stanice se stalo součástí této čerpací stanice a vlastníkem tohoto technologického zařízení byl vlastník budovy čerpací stanice, tedy dlužník [redacted], a to od okamžiku, kdy se toto technologické zařízení stalo součástí této čerpací stanice a k zamítnutí žaloby došlo proto, že žalobci, tedy společnosti SILMET Příbram a.s. nesvědčilo vlastnické právo k předmětu sporu.

6. Z kupní smlouvy uzavřené dle ustanovení § 409 a následujících obchodního zákoníku a dohody o započtení ze dne 3. 2. 2011 soud zjistil, že tato dohoda označovaná jako KS 1 byla uzavřena mezi dlužníkem [redacted], jako prodávajícím a společností SILMET Příbram a.s., jako kupujícím a jejím předmětem byla technologie čerpací stanice v [redacted], a

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

to tři výdejní stojany Benč 2000, řídicí systém UNICODE, strojní technologie – rozvody, měření a regulace ENDIKON, kompresor, vysavač, UPS net pro 2000, které tvořily vybavení čerpací stanice v [REDAKCE]. Kupní cena byla stanovena ve výši 4 000 000 Kč. Prodávající v této smlouvě prohlásil a činil nesporným, že dlužil kupujícímu částku 12 000 000 Kč, a to z titulu neuhrazené úplaty za postoupení pohledávky na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 3. 2. 2011. Prodávající a kupující se dohodli na tom, že úhrada kupní ceny bude provedena formou zápočtu. V souladu s § 580 a 581 občanského zákoníku došlo k započtení pohledávky prodávajícího za kupující (kupní ceny) v částce 4 000 000 Kč proti pohledávce kupujícího za prodávajícím v částce 12 000 000 Kč. Zároveň si účastníci sjednali, že dle jejich vzájemné dohody se tímto zápočtem započítávají i pohledávky splatné proti dosud nesplatným. Přílohou č. 1 této smlouvy byl předávací protokol, ve kterém byla uvedena jednotlivá technologická zařízení.

7. Z kupní smlouvy uzavřené dle ustanovení § 588 a následujících občanského zákoníku a dohody o poskytnutí odměny za postoupení trhu ze dne 3. 2. 2011 soud zjistil, že tato dohoda (označovaná jako KS 2) byla uzavřena mezi dlužníkem [REDAKCE] jako prodávajícím a společností SILMET Příbram a.s. jako kupujícím. Předmětem této kupní smlouvy byla budova bez čp/če, tech. vyb. na stavební parcele č. [REDAKCE] LV: 1, v Katastrálním území [REDAKCE]

[REDAKCE]. Předmětem této smlouvy byl převod nemovitosti, kterou měl prodávající ve svém výlučném vlastnictví. Kupní cena byla sjednána ve výši 4 000 000 Kč a dále bylo dohodnuto, že za postoupení trhu v souvislosti s prodejem touto smlouvou převáděné nemovitosti, ve které prodávající provozoval čerpací stanici, poskytne kupující prodávajícímu jednorázovou smluvní odměnu ve výši 4 000 000 Kč. Prodávající prohlásil a činil nesporným, že dlužil kupující částku 12 000 000 Kč, a to z titulu neuhrazené úplaty za postoupení pohledávky na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 3. 2. 2011, již byla postupována pohledávka kupující za společností CARSBAD s.r.o. Dále prodávající prohlásil a činil nesporným, že dlužil kupující částku 4 000 000 Kč, a to z titulu neuhrazené úplaty za postoupení pohledávky na základě smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 3. 2. 2011, již byla postupována pohledávka kupující za společností INNA, WEST CZ s.r.o. Prodávající a kupující se dohodli na tom, že úhrada kupní ceny za převod nemovitostí a úhrada smluvní odměny za postoupení trhu provozované čerpací stanice budou provedeny formou zápočtu. Dále prodávající a kupující souhlasně prohlásili a sjednali, že okamžikem podpisu této smlouvy dojde dle § 580 a § 581 občanského zákoníku k započtení pohledávek prodávajícího za kupující (kupní ceny a smluvní odměny za postoupení trhu) v úhrnné výši 8 000 000 Kč proti pohledávkám kupující za prodávajícím v částce 12 000 000 Kč a částce 4 000 000 Kč. Dále si účastníci dohodli, že tímto zápočtem se započítávají i pohledávky splatné proti dosud nesplatným. Prodávající se dále zavázal uhradit pohledávky zajištěné zástavními právy váznoucími na předmětu převodu této smlouvy, které byly ve smlouvě specifikovány, a to nejpozději do 60 dnů od podpisu této smlouvy, přičemž v opačném případě byla sjednána účastníky smluvní pokuta ve výši úhrnu nezaplacených pohledávek zajištěných uvedenými zástavními právy. Prodávající se též zavázal nemovitost vyklidit a předat jí kupující do 10 dnů ode dne povolení vkladu práva na základě této smlouvy s tím, že o předání a převzetí nemovitosti bude pořízen písemný zápis. Prodávající se též zavázal poskytnout kupující veškerou nutnou součinnost při jednáních s městem [REDAKCE] při převodu nájmu stavební parcely č. [REDAKCE]. Pro případ, že by nedošlo k převodu nájmu do 90 dnů od podpisu této smlouvy, zavázal se prodávající poskytnout kupující slevu z kupní ceny ve výši 3 000 000 Kč. Vklad práva byl povolen rozhodnutím Katastrálního úřadu pro [REDAKCE] a vklad práva byl zapsán v katastru nemovitostí dne 14. 2. 2011, přičemž právní účinky vkladu vznikly dnem 7. 2. 2011.

8. Z odstoupení od smlouvy vyhotoveném společností SILMET Příbram a.s. a adresovaném dlužníkovi [REDAKCE] ze dne 14. 2. 2012 soud zjistil, že došlo k odstoupení od kupní smlouvy ze dne 3. 2. 2011, a to smlouvy KS 2, tedy smlouvy, jejímž předmětem byla čerpací

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

stanice. Důvodem mělo být neposkytnutí součinnosti prodávajícího při jednáních s městem [REDACTED] při převodu nájmu stavební parcely č. [REDACTED]. Dále zde bylo uvedeno, že prodávající svévolně maří převod nájmu uvedeného pozemku na kupující a činí tak v rozporu s uzavřenou smlouvou předmět převodu neupotřebitelným, a proto společnost SILMET Příbram a.s. tímto odstoupila dle § 597 odst. 1 občanského zákoníku od této kupní smlouvy. Z přípisu Katastrálního úřadu pro [REDACTED], na kterém byly úředně ověřené podpisy, ze dne 10. 6. 2015, bylo zjištěno, že společnost SILMET Příbram a.s. a dlužník [REDACTED] souhlasně prohlásili, že odstupují od kupní smlouvy uzavřené dne 3. 2. 2011 s tím, že předmět převodu se stal pro společnost neupotřebitelným, neboť prodávající [REDACTED] v rozporu s uzavřenou smlouvou svévolně mařil převod nájmu pozemku st.p.č. [REDACTED] s tím, že k odstoupení od smlouvy došlo dne 14. 2. 2012. Dále bylo uvedeno, že toto jednostranné odstoupení od smlouvy bylo prodávajícímu [REDACTED] řádně doručeno. Společnost SILMET Příbram a.s. výslovně prohlásila, že zanikla všechna práva a povinnosti stran ze smlouvy a smlouva byla zrušena od počátku a výlučným vlastníkem se stává dlužník [REDACTED]. Oba účastníci dále prohlásili, že vlastnické právo k předmětné nemovitosti je mezi nimi nesporné a nepochybné, což potvrdili svými podpisy. Navrhovali, aby Katastrální úřad pro [REDACTED] zahájil příslušné řízení o zápisu změny vlastníka.

9. Podle § 37 odst. 1 insolvenčního zákona insolvenční správce odpovídá za škodu nebo jinou újmu, kterou dlužníku, věřitelům nebo třetím osobám způsobil tím., že při výkonu své funkce porušil povinnosti, které jsou mu uloženy zákonem nebo rozhodnutím soudu, jakož i tím, že při jejím výkonu nepostupoval s odbornou péčí. Této odpovědnosti se insolvenční správce zproští, jen když prokáže, že škodě nebo jiné újmě nemohl zabránit ani při vynaložení veškerého úsilí, které po něm bylo možné spravedlivě požadovat se zřetelem k průběhu insolvenčního řízení.

Podle § 37 odst. 2 insolvenčního zákona insolvenční správce podle odstavce prvního, odpovídá i za škodu nebo jinou újmu způsobenou osobami uvedenými v § 40 odst. 2 IZ, kterých použil při výkonu funkce. To platí i pro zaměstnance dlužníka působící v rozsahu své dosavadní činnosti, nebo pro jiné osoby ve smluvním vztahu s dlužníkem.

Podle § 37 odst. 3 insolvenčního zákona insolvenční správce odpovídá za škodu nebo jinou újmu, která věřiteli s pohledávkou za majetkovou podstatou vznikla tím, že nemohla být uspokojena jeho pohledávka vzniklá na základě právního úkonu insolvenčního správce; této odpovědnosti se insolvenční správce zproští, jen když prokáže, že v době, kdy tento právní úkon učinil, nemohl poznat, že majetková podstata nebude stačit k úhradě jím vzniklé pohledávky za majetkovou podstatou.

Podle § 37 odst. 4 insolvenčního zákona se právo na náhradu škody nebo jiné újmy proti insolvenčnímu správci promlčí do dvou let poté, kdy se poškozený dozvěděl o výši škody a odpovědnosti insolvenčního správce, nejpozději však do tří let, a jde-li o škodu způsobenou úmyslným trestným činem, za který byl insolvenční správce pravomocně odsouzen, nejpozději do 10 let od skončení insolvenčního řízení.

10. Předpokladem k uplatnění práva na náhradu škody bude dle výše uvedených zákonných ustanovení jednak porušení právní povinnosti správcem, dále vznik škody a příčinná souvislost mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody a neexistence okolností vylučujících odpovědnost. Insolvenční správce se může této odpovědnosti zprostit jedine tehdy, když prokáže, že v době, kdy měl učinit předmětné právní jednání, v jehož příčinné souvislosti vznikla pohledávka za majetkovou podstatou, nemohl poznat, že může být takto způsobena škoda na majetkové podstatě. Dle § 159 odst. 1 písm. e) IZ je předmětný spor, tedy spor o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčním správcem incidenčním sporem. Na insolvenčním správci je tedy břemeno důkazní a břemeno tvrzení v tom směru, že nemohl škodě nebo jiné újmě zabránit přes vynaložení veškerého úsilí, které bylo možné po něm

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

spravedlivě požadovat se zřetelem k průběhu předmětného insolvenčního řízení. Jedná se o povinnost bez zřetele na zavinění. Naopak žalobce musí tvrdit a prokázat, že vznikla škoda na majetkové podstatě, a to porušením právní povinnosti správcem a že je zde dána příčinná souvislost mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody.

11. Žalobou je insolvenčnímu správci vytýkáno, že nesplnil svoji povinnost řádného hospodáře a nepostupoval s odbornou péčí tím, že se nedomáhal po společnosti SILMET Příbram a.s. zaplacení kupní ceny ve výši 12 000 000 Kč, případně vydání dlužníkem poskytnutého plnění společnosti SILMET Příbram a.s. z důvodu neúčinnosti právního úkonu dlužníka vůči jeho věřitelům nebo vrácení si toho, co si dlužník se společností SILMET Příbram a.s. navzájem plnili na základě neplatné smlouvy.
12. Soud se nejprve věnoval otázce, zda vůbec došlo ke vzniku nějaké škody na majetkové podstatě. Výše zmíněné tři incidenční spory, jejichž předmětem byly posuzované kupní smlouvy, skončily tak, že v prvním sporu spis. zn. 139 ICm 3812/2014 došlo k zamítnutí žaloby žalobce [REDAKCE] [REDAKCE] vůči žalované společnosti Brátová a Krejčí v.o.s. o vyloučení věci z majetkové podstaty, a to budovy čerpací stanice z toho důvodu, že žalobce nebyl ve sporu aktivně legitimován. Soud zde v odůvodnění dne 23. 6. 2016 uvedl, že dle jeho názoru nedošlo k platnému odstoupení od kupní smlouvy a nedošlo tedy ke zrušení kupní smlouvy KS 2. Ve druhém sporu sp. zn. 139 ICm 2769/2015 došlo dne 26. 4. 2018 k zamítnutí žaloby, kterou se žalobce Paclík – insolvenční správce a spol. domáhal určení, že kupní smlouva KS 1 je absolutně neplatná, a to proto, že předmětná čerpací stanice byla sepsána v soupisu majetkové podstaty a žalobce tedy nemohl mít naléhavý právní zájem na určení neplatnosti takového právního úkonu. V posledním řízení spis. zn. 139 ICm 3301/2016 došlo k zamítnutí žaloby na vyloučení movitých věcí technologie čerpací stanice dle KS 1 ze soupisu majetkové podstaty, neboť předmětná technologie čerpací stanice byla součástí této čerpací stanice a nešlo jí tedy platně převést bez převodu věci hlavní, tedy čerpací stanice. Lze tedy konstatovat, že došlo k zamítnutí všech těchto tří žalob. Soud má za to, že kupní smlouva KS 1 je zcela jistě smlouvou neplatnou, neboť jak již bylo uvedeno, technologie čerpací stanice byla součástí této čerpací stanice a nebylo možné ji samostatně převádět. Tím, že byla čerpací stanice zapsána po celou dobu, kdy žalovaná vykonávala funkci insolvenčního správce, v majetkové podstatě, nemohlo tedy dojít ke vzniku žádné škody, která by souvisela s předmětnou smlouvou KS 1. Co se týká smlouvy KS 2, tak jak již bylo uvedeno, soudy se k tomuto odstoupení vyjadřovaly poprvé až dne 23. 6. 2016, tedy v době, kdy už žalovaná nevykonávala funkci insolvenčního správce, a to v rozsudku č.j. 102 VSPH 19/2016-115. Insolvenční správce tedy dle názoru soudu správně zhodnotil to, že došlo k platnému odstoupení od kupní smlouvy KS 2, když měl k dispozici nejenom odstoupení od smlouvy ze dne 14. 2. 2012, ale též souhlasné prohlášení ze dne 10. 6. 2015, ve kterém jak společnost SILMET Příbram a.s., tak dlužník [REDAKCE] souhlasně prohlásili, že odstupují od kupní smlouvy KS 2 a dlužník potvrdil, že původní odstoupení od smlouvy ze dne 14. 2. 2012 mu bylo řádně doručeno. Tvzení vedlejšího účastníka o tom, že mu toto odstoupení nebylo řádně doručeno, tedy nemůže obstát. Za této situace bylo rozhodnutí žalované o zapsání předmětu smlouvy KS 2 do majetkové podstaty, zcela správné. Nemohlo tedy dojít ke vzniku škody na majetkové podstatě. Jestliže byl předmět smlouvy KS 2 zapsán v majetkové podstatě, logicky tedy nemohla být podána žaloba, kterou by bylo vymáháno zaplacení kupní ceny ve výši 12 000 000 Kč, když se jedná o vzájemně podmíněný vztah. Je třeba upozornit též na to, že smlouvou KS 2 byla převáděna nemovitost, a proto nemohla být uzavřena podle obchodního zákoníku, ale musela být uzavřena podle zákona č. 40/1964 sb., občanského zákoníku, který upravoval promlčecí dobu tříletou ve svém § 101. Žalovaná tedy nemohla být úspěšná se žalobou na zaplacení kupní ceny, neboť předmětné smlouvy byly uzavřeny dne 3. 2. 2011 (právo mohlo být vykonáno poprvé dne 4. 2. 2011) a k uplynutí objektivní promlčecí doby došlo tedy dne 4. 2. 2014 a žalovaná byla do funkce insolvenčního správce jmenována až 25. 9. 2014. K otázce neurčitosti zápočtu se zcela přiléhavě vyjádřil též žalobce ve svém přípisu ze dne 16. 7. 2021, který

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

je založen na č.l. 68 – 69 spisu, a ve kterém uvedl, že je zřejmé, že v těchto smlouvách zaplatila společnost SILMET Příbram a.s. dlužníkovi kupní cenu za čerpací stanici ve výši 4 000 000 Kč za budovu, 4 000 000 Kč za postoupení trhu, a pokud se dlužník stal věřitelem pohledávky ve výši 12 388 749 Kč za společností CARS BAD s.r.o., tak obdržel i plnění za technologie ve výši 4 000 000 Kč, byť tyto mohly být převedeny pouze s čerpací stanicí, jejíž jsou součástí. Dlužník následně přihlásil v insolvenčním řízení za společností CARS BAD s.r.o. pohledávku ve výši 16 000 000 Kč, vzniklou ze Smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 3. 2. 2011 (v této smlouvě byly specifikovány jednotlivé dílčí pohledávky, ze kterých byla předmětná pohledávka v celkové výši 12 388 749 Kč tvořena, a to včetně právního důvodu jejich vzniku, tedy Rámcové kupní smlouvy uzavřené dne 4. 1. 2010, a to s uvedením jejich výše a s odkazem na příslušné faktury, které byly k jednotlivým dodávkám pohonných hmot vystaveny). Předmětná pohledávka byla insolvenčním správcem této společnosti do částky 4 000 000 Kč popřena, vůči čemuž se dlužník nebránil. Smlouva o postoupení pohledávky ze dne 3. 2. 2011 byla jednou z příloh této přihlášky a dlužník tedy zůstal věřitelem předmětné pohledávky za společností CARS BAD s.r.o. ve výši 12 000 000 Kč, která byla v insolvenčním řízení společnosti CARS BAD s.r.o. zjištěna. Předmětem zápočtu tedy byla kupní cena uvedená jak v KS 1 tak v KS 2, oproti které uplatnila společnost SILMET Příbram a.s. nárok na úhradu 12 000 000 Kč za postoupení pohledávky podle smlouvy ze dne 3. 2. 2011. Pohledávka dlužníka na zaplacení kupní ceny 3 x 4 000 000 Kč byla započtena proti pohledávce společnosti SILMET Příbram a.s. na zaplacení částky 12 000 000 Kč, tedy úplaty za pohledávku postoupenou na základě smlouvy ze dne 3. 2. 2011 a obě pohledávky tedy v plném rozsahu zanikly. Otázka faktické hodnoty této pohledávky k datu 3. 2. 2011, tedy k datu uzavření smluv KS 1 a KS 2 je stejně diskutabilní, jako hodnota čerpací stanice k tomuto datu a tyto hodnoty nelze v současnosti nijak určit a vyvozovat z těchto skutečností jakékoliv závěry. Dle názoru soudu tedy byly oba zápočty kupních cen dostatečně určité. Soud má za to, že lze konstatovat, že žalovaná neporušila žádnou povinnost při výkonu své funkce, která by jí byla uložena zákonem nebo rozhodnutím soudu a zároveň nelze ani konstatovat, že by při výkonu funkce insolvenčního správce nepostupovala s odbornou péčí. Je zde také otázka, jaká by případně byla skutečná výše škody, když jak již bylo uvedeno výše, případná žaloba na zaplacení částky 12 000 000 Kč mohla narazit na důvodnou námitku promlčení předmětného nároku. Jestliže nebyla dána žádná škoda, není nutné se zabývat ani příčinnou souvislostí mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody. Závěrem je třeba též uvést, že případný nárok žalobce je promlčen, a to ve smyslu § 37 odst. 4 IZ, a to v subjektivní lhůtě. Objektivní lhůta v této věci ještě neuběhla, neboť končí tři roky od skončení insolvenčního řízení dlužníka [redacted] nka, sp. zn. KSPL 20 INS 11503/2013, které dosud nebylo pravomocně skončeno. Subjektivní lhůta v trvání dvou roků však již uběhla, neboť tato lhůta v trvání dvou roků běží poté, kdy se poškozený dozvěděl o výši škody a odpovědnosti insolvenčního správce. Žalobce se o této škodě dozvěděl (měl dozvědět) dne 16. 3. 2018, neboť tohoto dne byl ustanoven do funkce insolvenčního správce a měl se tedy řádně seznámit jak se spisem, tak s případnou škodou, která měla na majetkové podstatě vzniknout. Tato subjektivní lhůta tedy uplynula dne 17. 3. 2020, přičemž žaloba v této věci byla podána až dne 10. 11. 2021, tedy po uplynutí této lhůty. Námitka promlčení uplatňovaná žalobcem je tedy důvodná. Ze všech těchto důvodů nezbylo soudu nic jiného, než předmětnou žalobu zamítnout.

13. Žalovaná byla v této věci zcela úspěšná a soud jí tedy v souladu s § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal právo na náhradu škody vůči žalobci a vedlejšímu účastníkovi, kteří jsou zavázáni společně a nerozdílně. Výše náhrady nákladů řízení je pak upravena vyhláškou Ministerstva spravedlnosti ČR číslo 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Podle tohoto předpisu se odměna vypočítává dle § 9 odst. 4 písm. c), jedná se tedy o odměnu ve věcech rozhodovaných v insolvenčním (nebo obdobném) řízení a tarifní hodnota je zde ve výši 50 000 Kč. Sazba mimosmluvní odměny tedy činí dle § 7 tohoto předpisu částku 3 100 Kč za jeden úkon právní služby. Žalovaná však požadovala pouze částku 1 500 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová

za jeden úkon, která jí byla soudem též přiznána. Ve věci žalovaná učinila 7 úkonů právní služby, a to převzetí a přípravu, jednání s klientem, vyjádření k žalobě, účast na třech soudních jednáních (dne 7. 4. 2022, 19. 5. 2022 a 22. 9. 2022) a návrh na doplnění dokazování. Celkem tedy za 7 úkonů se jedná o částku 10 500 Kč. Dále přísluší žalované náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 citované vyhlášky ve výši 300 Kč a za 7 běžných paušálů tedy částka 2 100 Kč a dále podle § 14 odst. 3 citované vyhlášky náhrada za promeškaný čas ve výši 12 hodin po 100 Kč, celkem tedy 1 200 Kč. K tomu pak má žalovaná nárok na náhradu cestovného, které bylo vyúčtováno v souladu s § 151 a násl. zák. č. 262/2006 Sb., zákoníku práce v platném znění, ve výši 4 700 Kč a DPH 21 % v částce 3 885 Kč. Celková odměna žalované tedy činí 22 385 Kč, přičemž tuto částku jsou žalobce a vedlejší účastník na straně žalobce povinni uhradit ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku, a to na účet zástupkyně žalované JUDr. Ivany Syrůčkové, advokátky, se sídlem Americká 23, 120 00, Praha 2.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Plzeň 24. 11. 2022

Mgr. Radovan Hronek v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Dočkalová